

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

Επαισιολογικόν Ἡμερολόγιον.— Ὑπό Μιχ. Θεο-
δωροπούλου. Ἔτος Ε'. Ἐν Σπάρτῃ.

Περὶ τῶν Μακεδονικῶν.— Διάλεξις Ἰω. Βλάσση,
ὀπολοχαγοῦ τοῦ πυροβολικοῦ. Ἐν Ἀθήναις.

Π. Καρολίδου. Ὁ Ἀυτοκράτωρ Ἡράκλειος.— Βι-
βλιοθήκη συλλόγου πρὸς διάδοσιν ὀφελίμων βιβλίων.
Ἄρ. 56. Αὐγουστος 1904. Ἐξιστορεῖ τὰ πολεμικὰ κα-
τορθώματα τοῦ ἐνδόξου βασιλέως. Προσερχῶς ἢ Ἱστορία
τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐγκυκλοπαιδικὸν Λεξικόν. Συμπλήρωμα.— Τεύχος
21. Περαιτοῦται τὸ γράμμα Μ καὶ ἄρχεται τὸ Ν. Ἐκ-
δόται Μπέν καὶ Μπαρτ. Ἐν Ἀθήναις.

ΑΓΓΕΛΛΟΝΤΑΙ

Ἰω. Δαμβέργη. Ἐπεισόδια τῆς ζωῆς.— Τόμος
διηγημάτων ἐξ 30 τυπογρ. φύλλον.

Πινδάρου Ὕμνοι Ἐπίνοικοι.— Κατὰ μετάφρασιν ἑμ-
μετρον καὶ ὁμοιοκατάληκτον Σταματίου Δ. Βάλβη
Ἐκδοσις Ἐπιστημονικῆς Ἐταιρείας.

Ποικίλον Ἡμερολόγιον. Ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Κατί-
νας Ἡλιακοπούλου. Ἔτος Α'. Ἐν Ἀθήναις.

BIBLIOGRAPHIA ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

L. de Marly. L' Art de la Gravure.

A. Soubies J. L. Gérôme. (1824—1904).

G. Fuchs et E. Newbery. L' Exposition
internationale des arts décoratifs modernes à Turin
en 1902.

G. Denoinville Sensations d' art. Μέρος Ε'.
Assyrian sculptures. Τεύχη πέντε εικονογρα-
φημένα.

Les tendances Nouvelles.

Revue de Bien. — Δημοσιεύει εἰς τὰ τελευταῖα
φύλλα τῆς ἄρθρα περὶ τῶν ζωγράφων J. Son, N. Gay,
P. Gonzalé καὶ Hullebeke. Ὁ Son εἶναι διακεκοιμη-
νὸς ὕδατογράφος ἔχει πολλὰς ἐκδόσεις ἐν Παρισίαις
ἔργα, θαλασσογραφίας καὶ ἀπόψεις Παρισιάς. Ὁ Gay
ἠσχολήθη εἰς θέματα τῆς πατρίδος του Ρωσίας, εἶναι δὲ
τοπιογράφος καὶ προσωπογράφος. Ὁ P. Gonzalés εἶναι
Γάλλος γλύπτης, τοῦ ὁποῦ αἱ Παναγαίαι εἶναι περίφη-
μοι. Ὁ Ἰωάννης Βαπτιστῆς του φημιζέται ἐπίσης.
Ὁ Van Hellebeke εἶναι ἄββας, εἶναι δὲ διὰ τὴν καλλι-
τεχνικὴν του ἀξίαν ἀξιωματικὸς τῆς Γαλλ. Ἀκαδημίας.
Εἶναι ὁ μόνος ἰσραμμένος ὅστις ἐκδέεται ἐν Γαλλίᾳ ἀπὸ

δωδεκαετίας. Διακρίνεται τὸ ἔργον του «Εὐτυχῆς μόνοι-
σι» ἑπανειθὲν ἐν τῇ Ἐκδόσει. Τὰ θέματά του εἶναι ἐκ-
κλησιαστικά.

Jules Breton de l' Institut. La peinture.
(Les lois essentielles. Les moyens et le but. Le beau
et la divine comédie des arts entre eux). Paris.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΑΣ

Τὸ θέατρον ἐν Δανίᾳ.

Τὸ σπουδαιότερον θέατρον ἐν Δανίᾳ εἶναι τὸ Βασιλικόν
τῆς Κοπενάγης, ἐπὶ τῆς αὐλαίας τοῦ ὁποῦ ἔχει χαραχθῆ
«Ὅχι μόνον πρὸς διασκεδάσιν». Μεταξὺ τῶν γυναι-
κῶν Δανίδων ἠθοποιῶν διακρίνεται ἡ Μπέιτν Ἐνγγε,
ιδίως εἰς τὰ δράματα τοῦ Ἰφεν, ἐκ δὲ τῶν ὀρχηστρίδων
τοῦ μελοδράματος κυριαρχεῖ ἡ Βαλμπεργ Ζόργκεν, ἡ-
τις χορεύει εἰς τὸ Β. Θέατρον.

Ροσκίλδη.

Ἡ Ροσκίλδη εἶναι ἡ παλαιὰ Μητρόπολις τῆς Δανίας.
Ἐν μέσῳ φαιδρῶν τοιῶν, βρέχουν αὐτὴν τὰ ὕδατα
πρασινόχροα. Ὁ καθηδρικός ναὸς τῆς Ροσκίλδης καὶ τὸ
κοιμητήριον τῶν Δανῶν βασιλέων εἶναι πολλοῦ λόγου
ἄξια ὑπὸ καλλιτεχνικὴν ἔποψιν.

* Ἀγ. Διονύσιος.

Ὁ Ἅγιος Διονύσιος ἐγεννήθη τῷ 1547 ἐν Ζακύνθῳ
ἐκ πατρὸς Σιγούρου καὶ μητρὸς Βάλβη. Ἰππῶς ἔν Ἀρ-
χιεπισκόπος Ἀγίνης, μετ' ὃ ἀπεσύρθη εἰς τὴν ἐν Ζα-
κύνθῳ μονὴν τῆς Ἀναφανητίας. Ἀπέθανεν ἐν ἡλι-
κίᾳ 75 ἐτῶν. Ἐτάφη εἰς Στροφόδες, ἀνακομιδῆς δὲ γε-
νομένης εὐρέθῃ ἀπέραρον καὶ πλήρης εὐωδίας τὸ σῶμα
του, ὅπερ καὶ κατετέθη εἰς τὸν ναὸν ἀνάθηκα τοῦ ναοῦ τῆς
Μεταμορφώσεως. Τῷ 1703 ἐκηρύχθη ἅγιος ὑπὸ τοῦ
Οἰκ. Πατριάρχου Γαβριήλ. Τὸ λείψανον σεσωρεύεται χει-
ρῶν. Τῷ 1717, τῇ 24 Αὐγούστου, μετεφέρθη τὸ ἱερόν
λείψανον εἰς τὸν νῦν ὀνομαζόμενον Ναόν. Τὸ λείψανον κε-
κλειομένον ἐν ἐπιχρῶσῳ ὑαλοτῇ θήκῃ ἐντὸς διγλύφου
καὶ εἰκονογραφημένης ἀργυρᾶς λάρακος, κατασκευα-
σθείσης τῷ 1829, φέρει βαρῆσιμον ἀσχερατικὴν στολήν,
ἐγκόλπια καὶ κοσμήματα μεγάλης ἀξίας. Τὸ πρόσωπον
εἶνε ὑπομίλαν ἔνεκα τῆς ἀσβέστου, ἔνθα ἔκρυπταν τὸ
σῶμα οἱ καλόγηροι ὅπως τὸ διαφυλάξωσιν ἀπὸ τῶν Ὀ-
θωμανῶν. Ἡ νεφαλὴ κλίνει πρὸς τὰ ἐμπρός· τὸ σῶμα
εἶνε ἡμίανοικτον.

Φρούριον Ζακύνθου.

Ἡ δημοσιευομένη ἄποψις εἶναι ἡ ὀπισθία πλευρὰ τοῦ
φρουρίου ὁραμένη ἀπὸ τοῦ ἐν Λεκανοπέδῳ κτήματος τῆς
οἰκογενείας Ρώμα.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαχειοφόρον δάνειον 2 1)2 0)0

Υπομνησκειται εἰς τοὺς ἐγγραφέντας εἰς τὸ ἄνω-
τέρου δάνειον, ὅτι ἡ ἐκ δραχμῶν 25 γ' ὀδῶσις τῆς τι-
μῆς τῶν ὀμολογιῶν εἶνε καταβλητέα ἀπὸ 1—5 Σε-
πτεμβρίου ἔ. ἔ.

Κατὰ τὸ ἐκδοθὲν δὲ πρόγραμμα ἡ καταβολὴ γενή-
σεται ἢ παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι τῆς ἡμε-
τέρας Τραπεζῆς, ἢ παρὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι καταστήματι
ἔνθα ἐγένετο ἡ ἐγγραφή.

Αἱ καταβολαὶ γίνονται δεκταὶ καὶ ἀπὸ σήμερον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Αὐγούστου 1904.